

Princeps Epistolam suam primam ad populos Ponti, Galatiæ, Cappadociæ, Asiæ, & Bithyniæ quasi à se in Christo genitos direxerit.

V.

DE ANTIQUIS
PATRIARCHA-
TUS ANTIO-
CHENI LIMITIBUS.

^a D. Hieronym. Epist. 61.
^b Act. 14. Conc. Chalced.

Καὶ διὰ τὸ τοῦ πάλιν
ὑπὸ τῆς ἐκείνου
ἐκείνου ὁδὸς τῶν
κατὰ τὴν ἀνατο-

^c Theod. Hist. Ecc. l. 5. c. 23.

Εκείνου ὁδὸς τῶν
κατὰ τὴν ἀνατο-
λήν ἐπίσκοπον ἡ-
γούμενον.

^d D. Hieronym. advers. Vigil.

^e Epiph. hæres. 70. Audiano-
rum.

Εντε χρόνους Πο-
λὺ καὶ τοῦ καὶ Βί-
τωρος ὡς ἡ ἀνατο-
λή πρὸς τὴν δύσιν
διαφερομένη, ἐρη-
νικὰ παρ' ἀλλήλων
ἐκ ἐδέχοντο.

^f Can. 2. Conc. Const. 1. ut inf.

Jam verò qui fuerint antiquitus hujusce Patriarchatus limites inquirendum est. Orientem huic Patriarchæ subditum fuisse nemo nescit, & si cui dubium foret, facile probaretur, imprimis ex Divo Hieronymo ^a Joannis Hierosolymitani Palæstinam Theophilo Alexandrino Patriarchæ subjicientis errorem si redarguente: *Tu, inquit, qui regulas quæris Ecclesiasticas, & Nicæni Concilii Canonibus uteris, & alienos Clericos cum suis Episcopis commorantes tibi niteris asurpare, responde mihi, ad Alexandrinum Episcopum Palestine quid pertinet? Nihil fallor, hoc ibi decernitur, ut Palestine Metropolis Cæsarea sit, & totius Orientis Antiochia.* Idque si non esset satis, adderem in actis Concilii Chalcedonenis ^b Joannem Episcopum Antiochenum principem Orientalis Diocesis vocari: nec non apud Theodoretum ^c, Flaviano Antiocheno principatum inter Episcopos Orientalis tribui.

Sed quasnam Provincias Oriens olim complexus sit, non ita facile dignoscitur. Norunt enim antiquitatis quam minimùm periti aliquando per Orientem Asiam universam ab Hellesponto ad Tigrim usque designari, ut apud sanctum Hieronymum ^d, cùm Vigilantium hæreticum sic interrogat: *Quid facient Orientis Ecclesiæ, quid Egypti, & Sedis Apostolicæ?* necnon apud sanctum Epiphanium ^e, dum ait Polycarpi & Victoris temporibus, cum Oriens ab Occidente diffideret, litteras pacificas ab invicem Episcopos non accepisse. Quemadmodum enim orbem Ecclesiæ universum in tres Ecclesias prædictis verbis parti videtur D. Hieronym. sic in duas sanctus Epiphanius: ex quibus Orientalis Asiam & Pontum proculdubio continebat, cum in eis plures Episcopi Romanæ consuetudini circa diem Paschæ celebrandum adversarentur. At si hæc ita sunt, non tamen minus certum est apud alios, Orientem pro ea tantum Asiæ parte sumi, quæ à Lycaoniæ finibus ad Tygrim extenditur distinguiturque ab Asia & Ponto. Patet id evidenter ex sola lectione Notitiæ utriusque Imperii, in qua, ut jam à nobis in hujus libri exordio dictum est, Oriens in quindecim tantum hujusce regionis Provincias dividitur. Nec minus id clarè advertere est in Canonibus Concilii Constantinopolitani primi generalis, in quorum secundis Patres hujusce Concilii Episcopos Orientalis ab Episcopis Asiæ, Ponti & Thraciæ verbis expressis distinguunt. Unde cum dicitur Orientem totum Antiocheno Patriarchæ pro diocesi tributum fuisse, non paucis ex peritioribus dubium est, an Oriens latè pro Asia ab Hellesponto ad Tigrim usque sumendus sit, an verò strictè pro ea tantum parte Asiæ, quæ circa Antiochiam est, & quæ postea in quindecim Provincias à Romanis Imperatoribus divisa reperitur.

His ergo positis, quid de antiquis Patriarchatus Antiocheni limitibus sentiendum sit exponamus. Imprimis haud diffitebor Apostolorum temporibus nomine Orientis, qui Antiocheni Episcopi Diocesis Patriarchalis erat, Asiam, Pontumque intelligi universumque illum tractum, qui propriè & specialiter Oriens vocabatur. Etenim si Patriarchæ ex hoc dicti sunt, quod primi Patres familiarum Ecclesiæ Christi, vel principes Patrum sive Episcoporum essent: quis Patriarchæ Asiæ & Ponti nomen auctoritatemque Petro Apostolorum Principi, dum adhuc apud Antiochiam versaretur, negabit convenisse? cum antequam Romam proficisceretur, Pontum, Asiam, Cappadociam & Bithyniam fide Christi illustrarit, ac proinde in iis Episcopos instituerit, consecravitque; quorum Princeps ex vi solius ordinationis, etsi ab ipsomet Christo Principatum totius Ecclesiæ non accepisset, facile ab omnibus fuisset agnitus. Jam Patriarchalium sedium originem ab initiis fidei educendam esse multoties ex hoc diximus, quod primi Evangelii prædicatores in iis Regionibus, quas fide illustrarunt, primos earum Episcopos consecravit, ac proinde ratione ordinationis sibi subjecerint. Unde cùm Petrus Apostolus

Asia.